

че доходѣ повечето (както отъ сетнѣ ми разсправихѣ и азъ самъ узнахъ) отъ онѣзи, които имахъ въ Еллинското училище чада и които ме гепирдисахъ отъ Цариградъ: Хаджи Петръ Хаджи Матѣевъ (най-силния въ него-врѣме и най-влиятелния, безъ съгласието на когото нищо не можаше да стане въ черковната общинска стая, защото имаше на право пристѣплъ въ Цариградъ при Стефанакия Богоридя, а държеше кореспонденция съ Гавриила Кръстевича, който живѣяше у Стефанакия, а бѣше му станѣлъ и главенъ секретаръ, като се върнахъ свършивши Юридическия факултетъ въ Парижъ) Хаджи Тиню, Хаджи Димчо, Хаджи Стоянъ Хаджи Бончювъ, Станю Стайковъ, Хаджи Никола, Хаджи Кръстю, Хаджи Петръ, Кюсето и пр. и пр. А нѣкои отъ тѣзи бѣхъ тайно отъ партията на Стойка (баща на Раковски), на Казѣла, на Стойковитѣ зетюве и толкозъ други, както и отъ священниците и тѣ бѣхъ онѣзи истински патриоти, които тайно дѣйствахъ за освобождението, като имахъ зародишъ отъ Капитанъ Георги, който въ по-прѣдишно Търновско въстание бѣше уловенъ и заточенъ въ островъ Самосъ, дѣто и умрѣ, на съпругата на когото съмъ правилъ прошение до Богоридя и на когото името усвои Раковски, като неговъ сроднисъ и отъ Сѣбби Стойковъ се нарѣче Георги Раковский, происхождаше отъ село Раково, Котленска околия. Тѣзи сѣщитѣ отъ по-сетнѣ бѣхъ издѣйствували да условятъ нѣкого си Славянски именуемъ учителъ, който отдѣлно въ друго училище прѣподаваше Славянска граматика и нѣколко прѣдмѣти на Български, когото посѣщавахъ чадата на малцина, които плащахъ за Българското. Съ всичкото това Докторъ Петръ Веронъ, който плащаше на общината за дѣвическото училище, подиръ мене имаше грижата, за да не се прѣкъсало Еллинското прѣподаване въ Котелъ, да имъ проводи единъ сѣщи Гръкъ Еллиникосъ и съ Френски езикъ, който имъ прѣподаваше